

# GORÉ SRCA

VJERSKI T JEDNIK

GOD. III.

ZAGREB, 20. LIPNJA 1948.

BROJ 23

## PJESMA NOĆI

Mi smo većinom dječja našega se-  
la. Još se i danas rado sjećamo ono-  
ga što smo lijepi i uznositi doživ-  
jeli u mladosti u našem zavičaju.  
Sjećamo se i onih davnih ljetnih ve-  
čeri, kad smo se iz škola vraćali u  
naše rodno mjesto. Kako li je tajanstven bio onaj tih sušanj trave, što je pod kosatama padala na zemlju.  
Onaj flikuk kod svakog zamaha, ko-  
jim se je čistila livada. Onaj rvačan  
uzdisaj, koji je proizvod opore ošte-  
trenje ivice, koja će nemilo pomilovati korijen svake biljke kod laskosa.  
A sve je to pratilo noćni stražar  
mjesec sa svojom neizmjernom de-  
tom nebeskih svijetlica. One su pak  
treperile i titrale kao da se nešto  
dogovara i nećeemo vessele.

Bože moj, kako su daleko ti čari od gradskog narastaja, koji je vičan gledati samo strojeve i poslovanje. Visoke kuće i tvornice. Željeznicu i zrakoplove. Vrevu ljudi i umjetno svijetlo, što pretvara noć u dan. I život goni naprijed bez prestanka i odmora. Tko imade vremena, da u takovoj žurni podigne pogled prema zvjezanom nebu! Prema neizbrojivim lučima, što žmirkaju prema zemlji. I ukrašuju svod nebeski po-  
put zlatnih i svijetlih ukrsnih ča-  
vala, pričvršćenih na sveću vječnoga Božjeg grada.

Jednom reče Gospodin Abraham: »Pobroji svijezde, ako možeš. A tko bi to mogao? Njihov je broj nebrojan i neizbrojni. Bog je htio samo upozoriti Abrahamu na čudesna djela stvaranja. I Psalmista gledaše jedne noći nebo osvijetljeno bezbrojnim tihim, mirnim i sjajnim zvjezdicama, pa je u radosnom uzbudjenju klicao: »Promatram nebo, djevo ruku Tvojih, mjesec i svijezde, koje si Ti stvorio. Ovin priznanjem htjede dati hvalu Bogu i Njegovoj Sve-  
moći i mudrosti, kojom je proizveo tolike svjetove. Toliki Božji sjaj i rasvjetljenje. I upozoriti nas na onu propovijed, koju ti nebeski stvorovi neprestano drže. Svake noći. Tisuće godina. I pokazivanu nam put prema Bogu. Kao što je i nekot svijezda pokazivala put kraljevima s Istoka Bethelem. Tako i nama milijuni zvjezdica govore o Božjoj veličini.

Malo inače u prirodi drugih stvari, koje bi nam jasnije i rjeđeće govorile o Bogu, nego li to govore neizbrojni stada zvjezdica na nebeskom svodu. Prostim okom možemo da ih otkrijemo tek oko deset tisuća. Jakim dalekozorom oko pet stotina tisuća. A njih milijuni i milijuni putuju svojim određenim putovima. U tihoj i šutljivoj poslušnosti prema Bogu svom Stvoritelju. Prema Njegovim zakonima, redu i strogoj sl.-gi. Njihova ciljna nenanarušena poslušnost svijetli nama besprimjer-  
nim plamenovima Božjega svijetla: »Nebo proslavljuje slavu Vječnoga, svod nebesa navješta djela ruku Njegovithe.

One nam govore o našoj nezna-  
nosti. O njihovoj veličini, bezbroju

i neizmjernom prostoru kretanja visini! Ali je i svaka noć sveta. Mi, svjetleće nad vašim glavama svaku noć ponavljaju svojim srebrnim i zlatnim svjetljanjem onu apet slogu i svrhovitost, ostaje malenim, tihim i nijemim. Klanja se Dobroti, Ljubavi, Veličini i Kratosi Božjoj. Zahvaljuje Svemučemu, Što je i zadnjeg i siromašnoga čovjeka učinio ipak milijun puta vrijednijim od tih svjetova. Ta radi njega su one navijestile i dolazak Božjih s neba na zemlju.

One nam neprestano svečano i uverljivo govore veliku istinu: »Bila je doduše jednoć jedna osobita sveta noć, kad su andeli pjevali u nebeskim visinama: »Slava Bogu na

vrsite s nama svetu i vrhovnu svoju zadržaću t. da bi Bogu našeg-  
ga častimo, tražimo, nalazimo. Da ga slavimo i veličamo. Tako su to či-  
nilici velikli umovi i zvjezdovani, na-  
ši poznavoci: Kopernik, Kepljer,  
Newton, Herschell i drugi. Tako či-  
nili i mi! »Slava dakle Bogu u vi-  
sim a mir ljudima na zemlji, koji su  
dobre volje!«

## Sv. Nikola Flüe

Dne 21. ožujka 1487. umro je u švicarskom kantonu Sachselnu jedan od najlepših likova švicarske povijesti — osamljeni pustinjak Nikola Flüe. U lipnju 1947. godine dake pet stotina godi-  
na kasnije proglašen je Nikola Flüe u Rimu svetcem Katoličke Crkve i »ocen domovine švicarskoga naroda.

Nikola Flüe rođio se 21. ožujka 1417. godine u siromašnoj obitelji i od svog prvog djetinjstva pokazivao je sklonost za osamljeni život. U svojoj dvadesete-  
ti godini sudjelovao je doduše u ratu između švicarskih kantona, no stao je  
daleko od toga, da se oda pišakli i osve-  
ti na pobijednim neprijateljem. Na-  
protiv je spasio od uništenja jedan sa-  
mostan sv. Katarine, stitio je udovice i  
smostan sv. Katarine, stitio je udovice i  
neake.

Nikola Flüe nije znao ni čitati ni pi-  
sati, no njegova je obljubljeno bila  
tolika, da je od svojih sagradjana bio  
potražen visokim i odgovornim mjesti-  
m u sudnicu. Uvidjeviš, da mu je oko-  
nica nepoštena i pristrana. Nikola Flüe  
napušta svjetsku dvoranu i povlači se iz  
svakog javnog i političkog života svoje  
zemlje. Od sada se on posvećuje samo  
svojoj obitelji. Tokom svog dvadeset  
godinšnjega života u braku s Doroteom  
Wysill rodio mu se pet sinova i pet  
kćeri, koji su svih kasnije zauzeли važna  
i odgovorna mjestra u švicarskom jav-  
nom životu. Medutim Nikola Flüe nije  
se posvetio isključivo ni obiteljskom ži-  
votu. Njega je više zanimalo duhovni  
život i razmatranje (contemplation). Ta  
već u to vrijeme je čest post i po ci-  
jelo noći ostaje u molitvi, uvijekući da  
mu je Bog namijenio daleko višu zada-  
cu nego što su to bile obiteljske du-  
nosti. Konacno Božji poziv pobijedio je  
u njemu, i on je odušio da se povuče iz svijeta. Pobožna mu supruga razu-  
mješa njegovu želu i pristala je, da se  
s njime raspuste. 16. listopada 1467. Ni-  
kola je Flüe ostavio svoj dom i obitelj  
i u običnoj vunenoj haljinici, opasan

užetom i sa štapom u ruci pošao je u  
samouči. Blizu mjesta Sachselna, pokraj  
jedne praviljne, sagradio je sebi malu  
kolibru, u kojoj je provodio život pot-  
vlastiti trošak podlaga malu kapelu za  
njegovu upotrebu. Ovdje je on proba-  
stinjački način života izazvao je medu  
njegovim znamcima zabr'autost. Posum-  
niali su da njegovu razboritost i stoga  
da podvrgni nadzoru javnih vlasti. No  
izvještaj policije glasio je, da Nikola  
posti, da je njegov mrtvtenje iskreno  
i da sve njegovo djelovanje odaje sve-  
test! Nakon toga događaja ostavili su  
ga u miru, čak same je općina na svu  
ravnu punih dvadeset godina. Jedino bi  
nedjeljom napustio ovo mjesto i odla-  
zio u mjesnu župsku crkvu, da prima  
sv. Privedi. Utvrđeno je, da za cijelo  
vrijeme svog pustinjačkog života nije  
uzimao nikakve hrane, nego da je živio  
isključivo od sv. Privedi.

No Nikola Flüe je pokazao da nije  
svi samo isključivo za sebe, odijeljen  
od ostalog svijeta.

Godine 1481. Švicarska je proživjela  
veliku tešku političku krizu. Cijeloj je  
zemlji prijetio građanski rat, i svrni-  
pori, da se različiti sabori slože, bili su  
propali. Tada se jedan svećenik sjeto-  
samotnog pustinjaka, Petrić je do nje-  
govi i zatražio njegov savjet. Nikola Flüe  
dade mu svoje prijedloge, kako će iz-  
miriti zavadenu gospodu. I zaista jedi-  
loj Nikola Flüe bili su brzo privla-  
ćeni. On je tako spasio švicarski narod  
od neminojnog sukoba i svih teških  
posljedica građanskog rata.

Kad je šest godina kasnije umro sveti  
pustinjak, žalost je zavladala u cijeloj  
zemlji, kao da je svakom pojedincu  
umro njegov vlastiti otac. Njegovo grob  
uskoro postao stječje na samo kato-  
ličkih hodočašća nego i protestantskih.  
Za sve ove Nikola Flüe nije samo sve-  
ćenik nego i zaštitnik švicarskog jedin-  
stva na nebu.

## NAŠA CRKVA

Prema zadnjoj statistici Katoli-  
čka Crkva broji 400 milijuna  
vjernika. Hierarchy Crkve zajedno  
sa Svetim Ocem broji 70 kardinala,  
6 patrijarha i 350 biskupa. Svećenika  
imade oko 700.000. Redovnika i redov-  
nika ima 1 milijun i pripadaju k 50

starim redova i k 50 kongregacija muš-  
čkih i 50 kongregacija ženskih. U pojed-  
inim biskupijama i pokrajinama ima  
još mnogo drugih vjerskih udruženja.  
Vidimo tako da je sveta Crkva Katoli-  
čka velika zasednica, za koju se ne  
trebamo pred nikom stidjeti.

»Blagoslijem Gospoda,  
koji mi daje razume  
(Ps. 57,7)

Pr današnje Sv. Mlađ

## P. MAKSIMILIJAN KOLBE

Pod tamnim svodom župake crkve u  
Pabjenicama kleći dječak pred Marijinim  
oltarom i moliti. Neobično je nje-  
gova molba. On želi znati svoju buduć-  
nost. »Božja Majka se game i po kaže  
mi dvije krune, jednu bijelu i drugu  
i osjećao — da bijela označuje čistoću,  
a crvena mučništvo. Potom me zapita,  
da li bih želio ove dvije krunе. Sav ve-  
so odvrijevam: »Da! Nije manje zna-  
čajno još jedna critica iz tog doba: »Već  
kao dijete odlučim se boriti za Mariju,  
a da uopće nisam znao kako!«

Ovo je dijete danas poznato po cijeloj  
Poljskoj. Njegova heroična žrtva u  
ova nešće najnovije doba (1941.) novi je  
dokaz prave vrijednosti naših idea.

P. Maksimilijan Kolbe, franjevac  
konventualac, bio je već prije rata po-  
znat sa svog svjetackog života i poradi  
velike djelatnosti. Rođen je 1894. u Pa-  
bjenicama (Poljska). Ušao je u Red fra-  
njevaca konventualaca. Bogoslovje uči  
u Rimu, gdje sa 6 subrige osniva udrugu  
»Vitezov Beogradske. Srva je  
udruge borbic protivnika crkve, osobito slobodnih zidara. Ova udruga  
danas breći u raznim zemljama preko  
2 milijuna članova. P. Kolbe položi u  
Rimu vječne zavjetne, postane svećenik,  
te se 1919. vraća u domovinu kao doktor  
filozofije i bogoslovija. Sada nastoji  
privesti u djelo davne svoje snove o  
velikim potvratima kat. stampe 1922.  
započeo je s izdavanjem lista »Vitez  
Beogradske. Već u početku je njegov  
potvrat najpoznatije ugrožen, jer je  
započeo u dug. I opet je P. Maksimilijan  
klečao pred Marijinim oltarom. Kad je  
htio otiti, zapazi na oltaru svitak s nat-  
pisom: »Sa Tebe, Beogradske Majke!«  
Rastvor omot i u njemu sveta novaca,  
koliko je iznosio dug.

Prostorije u Grodnu postale su pre-  
malene. G. 1927. osnuje P. Kolbe na  
darovanom zemljištu u blizini Varšave  
Niepolakanow (Grad Beogradske). Tom  
je prigodom rekao svojoj braći: »U  
ovom novom samostanu nasava žrtva mora  
biti potpuna i bez pridržaja. Redov-  
nička stoga mora cvasti u cijelosti, što  
više, držat ćemo slijepu poslušnost. Na-  
dalje sve će odsilati stromaštvo u du-  
hu sv. Franje. Bit će mnogo posla,  
mnogo napora i potreška. Ako se tko  
sjeće o primjernim na to, bolje je da  
ostane u Gradnu. Niepolakanow je  
prije rata brojio 762 redovnika.

G. 1930. polazi P. Kolbe u misiju na  
daleki Istok. U Sangaju ne uspijeva.  
Nastani se u Nagasaki (Japan). Za dva  
mjeseca dobiva tiskaru, te izdaje »Vi-  
itez Beogradske« (1935. v. 70.000 primjeraka).  
1933. dobiva crkve i zemlješte za  
tiskaru u Sangaju i izdaje »Vitez« na  
jeziku Malajama. Naskoro se morao po-  
vratiti u Poljsku, jer mu je unan brot,  
koji je vodio sve poslove u Niepolaka-  
nowu.

Nekoliko godina prije rata upozorio  
je P. Kolbe na skorati rat. Tividlo je, da  
će on u ratu umrijeti, da će Niepolaka-  
now pretrpeti mnogo štete, da će se  
iza strašne bure skupiti samo dva do  
tri redovnika. 1937. reče: »Draga dje-  
co, ljubite Neoskriveni. Ljubite je i  
ureći te vas, goće prema Njoj ne-  
ograničeno pouzdanje...« Dolaze teški  
dani, doni kušnje, napasti i očaja. Samo  
uspomena na primjeline milosti bit  
će snažan oslonac i snaga za pobjedu  
u teškočama života. Drugom je prili-  
kom rekao: »Vjerujemo, da nije da-  
leko dan, kad će Vitezovi Beogradske  
razviti Marijin stijeg nad svojim ne-  
prijateljima.«

G. 1938. izdavalo se u Niepolakanowu:  
mješnjici »Vitez Beogradske« u 800  
tisuća primjeraka, za mladež u 250.000,  
za članove Vitezova Beogradske u 40.000,  
za djecu u 35.000, trpmješnjaci za kler,  
Vidimo tako da je sveta Crkva Katoli-  
čka velika zasednica, za koju se ne  
trebamo pred nikom stidjeti.





## PETA NEDJELJA PO DUHOVIMA

28. Lipnja 1948.

U Uvedu svećenik zaziva Gospodina u pomoć i odstavlje svoje veliko pozdravljanje u Njega: »Uslj. Gospodine, glas moj, kojim vaspini k Tebi; budi mi po-moćnik, ne zapusti me i ne prezri me. Bože, spasenje moje. Gospodin je svjetlost moja i spasenje moje, koga da se bojim!«

U molitvi modi svećenik za duh ljubavi Božje, koji si onlina, koji Te ljube, pripravio nevjidljivo dobra, ulij u srca naša duh ljubavi; svoje, da ljubeti Tebe u svemu i nadasve, postignemo Tvoja obetanja, koja nadizane svaku selu!

U molitvi modi svećenik za duh ljubavi Božje, koji si onlina, koji Te ljube, pripravio nevjidljivo dobra, ulij u srca naša duh ljubavi; svoje, da ljubeti Tebe u svemu i nadasve, postignemo Tvoja obetanja, koja nadizane svaku selu!

U Poslanici nas sv. Peter (T. 8, 3-15) upoznaje na krepostno vladanje u kru-gu bliznjih: »Bráco, budite jednoduhnuti u molitvi, milostiv, bratoljubivi, milosrdni, krotki i ponizni. Ne vraćajte zlo za zlo, ni kletev na kleteve, nego nasuprot blagoslovjavajte, jer ste na to pozvani, da basteštine blagoslov. Jer koji je rad da živi i da vidi dane dobre, neka susreće jezak svoj od zla, i usna nje-gove da ne govore zloba. Neka se uklanja od zla i neka čini dobro; neka traži mir i neka ga stijedi. Jer su oči Gospodnje nad pravednicima i uši njegove nad molitve njihove, a lice je Gospodnje proti osmra, koji zlo čini. Iko da vam hudi, ako režište za dobro? Ali ako i pretrpite što radi pravde, bla-fenti ste. Ne dajte se od tih zastreliti i na piste se, nego Gospodina Isusa Krista čitate u srcima svojim.«

Sv. Evandje (Mat. 5, 20-24) nas uči, kako da ljubimo svoju braću (bliznjike). »A o ne hude pravednost vaša veća, nego u književnika i farizeju, te ćeš ući u kraljevstvo nebesko. Čuli ste, da je rečeno starima: Ne ubij, a tko ubije, bit će krv sudu. A ja vam kažem, da će svaki koji se srda na brata svojega, biti krv sudu. A ko ređe bratu svojemu: ludan, bit će krv skupštini, a ko ređe nitkovi, bit će krv ogњu paklenom. Ako dake prineset da svoj na oltar se sjetiš, da briši tuo im-a nešto protiv tebe, ostavi ondje da svoj pred oltarom, i podi te se prije pomiješ s bratom svojim, pa onda dodi i prinesi dar svog.«

Foška Evandje je jasno. Traži od nas bezuvjetnu ljubav prema bližnjemu. Kakav sam ja? Da li je u srcu mome mržnja bilo protiv koga? Odbacemo mržnju, i neka se u njih usredi trajna ljubav prema svima, prijateljima i ne-prijateljima. To je volja Božja.

Prorok Malahija, koji je dječiovan ok. g. 430. pr. Kr., navještio je da će Bog prije Spasiteljeva dolaska poslati preteču, poši da pripravi Njemu put. (Mal. 3, 1).

I došao Bog je poslao anđela Gabrijela, koji je navještio svećeniku Zahariji, da će njegovu ženu Elizabetu, premda je to da bila nerotčina i već u poosmakaškoj dobi, roditi sin, koga neka zove Ivan. Kad se ta vijest činila Zahariji neverjatljivo, na riječ anđela Gabrijela zanijepio je do dana, kad se to ispunilo. Slijed mjeseci nakon tega pođohđa je Elizabeta, kada svoju rođakinju Bl. Dj. Mariju, nakon što je i Njoi navještio andeo Gabrijel, da će postati majkom Spasiteljevom. Tom prigodom izlaza je Elizabeta usmjeru Bl. Dj. Mariji i osjetila je, kako je zaljagao od radošću dijete u njezinoj utrobi, jer je uslijed neposredne bliznje začetog Spasitelja u kruhu Bl. Dj. Marije bio otklonjeno, zato Elizabeta predlaže, da se dijete nazove Ivan, jer se nitko u rodu nije tako zvao, zatraži od oca Zaharije, neka bi on označio ime. Zaharija budući još nijem, znači znakom dasciku i pisanju: »Dovedi: prgovori: »Ivan mu je iste.« Svi su se prisutni tome čudili i govorili: »Sto li će biti od tog dječaka, jer je Božja ruka s njim?« Zaharija pak, nadušniji Duhom Svetim, zanjevao je proročki hvaloslovje: »Bla-gosloven Gospod Bog Israelov, jer je pošloši i otkupio svoj narod!« U niemu je prorokao za svog sina ove riječi: »A ti dječko, zvat ćeš

prorok Najvišega, jer ćeš idti da pripravljat put pred Njim!« Kao mjesto Ivana rođenja drži na mjestu najstarije vremena kršćanstva predaja gradić Aj-Karem, udaljen oko 7 km sjeverozapadno od Jeruzalema.

Kad je dječak Ivan ponarastao, otiašo je u putovanju, da će tam postom i molitvom pripraviti za svoju dječovanje. U 15. g. crkva Tiberija, a to je optvrile 28. g. po Kr., započeo je Ivan od Boga potpuno propovijedati u dolini rijeke Jordana u mjestu Betanijsu o približavanju kraljevstva Božjega, te je pozvan na krštenje u sanjak pokore i oproštenja grješnika, naglašujući, da on kršta vodom, ali poštije njega doći će Onaj, koji će kresti Duhom Svetim i ognjem, t. j. Krist. Sam je prednudio primjerom pokore, odjeven u grubo odijelo od devine dijake, opasan kožnim pojmom i hrnčić se skakavcima i sunskim medom. Onima, koji su priminstvovani s duhom iskrne pokore, govorio bi blago i obzirno. Napraviv tvrdovrate i oholne farizeje i saduceje korio je neutra-vitom odručujućim.

Budući da su mnogi u narodu smatraju Ivanu prorokom, a neki čak i Mesijom poslaju svećenički glavari iz Jeruzalema poslanstvom, k Ivanu s upitom, tko je on. On im odgovor, da nije ni Isija, ni koji drugi prorok, nego da je tek Mesija preteča. On rečao ka sebe da nije dobroj odrijetiš remenje na obuci Mesije, koji će doskora doći. Ma-

## Liturgijski kalendar

## NEDJELJA, 28. LIPNJA

V. po Dušovima. — Sv. Silvije, pa-pa od 538.-540. g., mučenik. Sin sv. Hormida. Nije htio potvrditi krivo-vjernoga patrijaruku Antima u Carrigatu, kojega je svrgnuo papa Agapit. Zato ga je vojskovađa Belizar po nalagu carice Teodore uhištvo, svršao s njega papinsko odjelo, obucao mosadiko i od-veo u progostionu u grad Pataru u M-Aziji, a zatim na jedan otok blizu Izraela. Tu je u umro od glada 20. VI. 540. Odavde je pišao biskopu Amatoru u Autunu u Francuskoj: »Dodatak mi za hranu nevolju, a za piće tješku, ali svojoj se dužnosti nijesam iznevjerio, a niti ču se ikada iznevjeriti.«

## POBEDNIČKA, 21. LIPNJA

Sv. Alojzije Gemalija, Roden 9. III. 1583. u Castiglione kod Gardaskoga jezera u Italiji, od oca Ferdinand i majke Marie. Određao se kneževske časti i kraljevske. U 18. godini 25. XI. 1583. stupio u Družbu Isusovu u Rimu. Od-likovao se anteokom nevinčivo i čistobrom arca, Ibjiso je siromaštvo i po-nikrost. Na Crkva ga stavila kao uzor pokore, name, koji ga nijesmo siđejili u nevinosti. Gorio je od ljubavi prema presv. oltarskom Sakramentu i prema presvetoj Djevici Mariji. Dika je Družbi Isusovoj, zaštitnik mladića. Dvoru-čnik od sarazinskih besti obolio od gromnica, od koje je umro, kad je aspo-čno petak 21. VI. 1591. iz tjeleskove osmene izgoriovanja sv. Ime Isus. God. 1726. proglašio ga svetim papa Bene-dikt XIII.

## UTORAK, 22. LIPNJA

Sv. Pavila, biskup. Roden g. 353. u Bordou. Bio visoki činovnik u Noli u Italiji. Otkljuši u Španiju bude zare-den za svećenika, a poslije postade biskup u Noli, gdje je grob sv. Feliksa, kojeg je on visoko stovao. Ističe se svjajom dareljivosti i milosrđa. Kad ga je jedna udovicu zamolila, da joj dade novaca, da otkupi svojegu de-jinca iz rostova kod Vandala u Africi, on je sam dobrovoljno otišao u rostovo i time izbavio njegina sina. Bio je pišac i ispisao 14 himna u čast sv. Feliksan. On je prvi počeo upotrebljavati razonu i rostova, bio je svećano dočekan. Umro 22. VI. 431.

## SRBIJEDA, 23. LIPNJA

Sv. Edeltruda, Rodena u Engleskoj. Zivjela s mužem u Josipovoj župljini, tamo znači u dječevanskoj dijčeti. Poslije smrti muža otišla u samostan, gdje živjela strogim pokorničkim životom, u molitvi i u djelima milosrđa. Umrila g. 879. Pošle 16 godina iskopaše nje-zino sv. tijelo i nadoseg je neraspadu-tina.

## SRBIJEDA, 23. LIPNJA

Sv. Edeltruda, Rodena u Engleskoj. Zivjela s mužem u Josipovoj župljini, tamo znači u dječevanskoj dijčeti. Poslije smrti muža otišla u samostan, gdje živjela strogim pokorničkim životom, u molitvi i u djelima milosrđa. Umrila g. 879. Pošle 16 godina iskopaše nje-zino sv. tijelo i nadoseg je neraspadu-tina.

## BIBLIJSKA LICA

## IVAN KRSTITELJ

so prorok Najvišega, jer ćeš idti da pripravljat put pred Njim!« Kao mjesto Ivana rođenja drži na mjestu najstarije vremena kršćanstva predaja gradić Aj-Karem, udaljen oko 7 km sjeverozapadno od Jeruzalema.

Kad je dječak Ivan ponarastao, otiašo je u putovanju, da će tam postom i molitvom pripraviti za svoju dječovanje. U 15. g. crkva Tiberija, a to je optvrile 28. g. po Kr., započeo je Ivan od Boga potpuno propovijedati u dolini rijeke Jordana u mjestu Betanijsu o približavanju kraljevstva Božjega, te je pozvan na krštenje u sanjak pokore i oproštenja grješnika, naglašujući, da on kršta vodom, ali poštije njega doći će Onaj, koji će kresti Duhom Svetim i ognjem, t. j. Krist. Sam je prednudio primjerom pokore, odjeven u grubo odijelo od devine dijake, opasan kožnim pojmom i hrnčić se skakavcima i sunskim medom. Onima, koji su priminstvovani s duhom iskrne pokore, govorio bi blago i obzirno. Napraviv tvrdovrate i oholne farizeje i saduceje korio je neutra-vitom odručujućim.

Budući da su mnogi u narodu smatraju Ivanu prorokom, a neki čak i Mesijom poslaju svećenički glavari iz Jeruzalema poslanstvom, k Ivanu s upitom, tko je on. On im odgovor, da nije ni Isija, ni koji drugi prorok, nego da je tek Mesija preteča. On rečao ka sebe da nije dobroj odrijetiš remenje na obuci Mesije, koji će doskora doći. Ma-

## ČETVRTAK, 24. LIPNJA

Rodičev sv. Ivana Krstitelja, Arizan-deo Gabrijel navještio Zahariji, da će mu Žena Elizabeta roditi zin i neka ga nazove Ivan. U utrobli materice bio očišćen od istočnoga grješnika, kada ga je po-sjetio Spasitelj u utrobni presvete Bo-gorodice. Tada je presveta Djevica is-pjevala prekrasnju pjesmu: »Velika du-sna moja Gospodina.« Svi Ivan bio je preteča Spasiteljev. Propovijedao pokoru-i krišto. Za Gospodinu Isusu Kristu posveđen je, da je Mesija: »Evo Ja-venjat Boži, evo, koji uzima grješne svijetlje.« Ove riječi paravani sv. Crkva dječieci sv. Pricač. Hierod rna je dao odrubiti glavu, jer ga je korio, što je živio u grješku sa ženom svoga brata.

## PETAK, 25. LIPNJA

Sv. Vilim, opat. Roden u Verčeliju u Italiji. Kao mladić hodofascio na grob sv. Jakoba u Kompolisti u Španjolskoj. Iza tog je živio povučenim životom u oštrot pokori. Na brdu Montevergne osnovao družiju benediktinskih pu-stinjača, koju je papa Aleksandar III. adžurio s redom sv. Benedikta. Kad ga je jedna žena nagovorila na grješ, odmah se pred njom bacio u živu žeravu, ači, ali je čudom ostaо neodjeđen. Umro 25. VI. 1142. — Sv. Prosper, crkveni pisac. Bio u dopisivanju sa sv. Augustinom. Njega je pomagao u borbi protiv krijevica i semipalagijevaca, koji su učili, da potekla vjera i nadnaravni dobiti djebla potječe od slobodne ljudske volje, a ne od nezadušenih milostiju Božje, kada uči sv. Crkva. Bio je tajnik pape sv. Ljubuša 25. VI. 463. godine.

## SUBOTICA, 26. LIPNJA

Sv. Ivan i Pavlo, braća mučenici. Sv. Crkva ih slavi: »To su dva dojvjetka milosrđa, kojih stoje pred Gospodinom, Go-spodarom dječjeg svijeta; to su dvije masline i goruće svjetiljke pred Gospodinom.« Blis u visoku činovnici na dvo-ru Konstantije, kćeri cara Konstantina. Nijesu htjeli stupiti u službu cara Ju-lijana Odmetnika. On je poslao k njima zapovjedniku tjelesne straže Teren-cijana s kipom poganskog boga Jupitera s nalogom, da se pokloni kipu. Oni su to odbili, a Teren-cijan im je dašao 28. VI. 323. odrubiti glave i tajno ih zakopati. Sv. Krispin svećenik vidio je u snu mjesto, gdje su bili zakopani, pa je to razglasio. Onda ubiše i njega i zakopava-še uz sv. mučenike. Teren-cijanov jedin-jač je došao u kuću sv. mučenika i od-mah ga je suočio s duci za duci za al na grob-u sv. mučenika je ozdravio. Na to se otac upozorio, da su pokristi i male za-tim zajedno sa sinom podnjo mučeničku smrt za Krista. Sv. Ivan i Pavlo spo-

## Jedna pisma

(Jedno dobro i zaobilazno dijete, koje se na sličnom stotinu kilometara daleko od svoje majke, piše joj i čestita joj.)

Draga moja majcice!

Majda si već mislila, da sam zaboravila na dan, kojemu smo se mi kao djece najviše veselili. U najlepšem mjesecu godine — u mjesecu, kada se sv. priroda probudila iz dugoga zimskoga sna, kada sve cvjetja i buja novim životom, postavljen je i najljepši dan svakoga djeteta.

Sjedim u školi, diječa čitaju, a meni se i nehotice redaju prozvijeni časovi Majčinog dana Prebaciša sam se u pro-šlost, duhom sam kod kuće. Svi smo kod kuće, no okupas na tri smo još mala dječja, koja čekamo dozakaz maj-čijih u crkvi. Nepristrjali smo sv. jer se za koji čas otvoriti vrata, i na njih je bio u svjetlosti način na kojem je svjetlost.

Vratia se otvaraju, majčina dječka čekajuće.

Mislim sam, da ti nešto kupim za dar, ali brojeti novac ustanovila sam, da nemam ni parce. No ne sastoje se sve u materijalnom daru. Tet' će biti lijep dar i ova svjetlosna i njezina čestitka. Neka Ti ova cijedje ojeđa jedno dijete za svoju dragu majčicu. Putem ovih nje-zinih lutica Šalje Ti Twoje dijete mnogo toplih i iskrnih čestitki. Cvijeće je ubrano od ruke nevinje dječice a Šalje Ti ga u Tvoga malu djevojčicu, koja daško iz svih liličkih pomicama i ravnih slavonskih nizini, plimali mnogo na Tebe. Moj duh leti k Tebi donosi. Ti moje želje. Neka Ti naša Svetišnja doda sve ono, što moja duša želi za Tebe, da nam ostanez zdrova i sretna u budućnosti. Molimo našu veliku Sveticaru, ovoga mjeseca, da nam doda svoj topli blagoslov, da nam pruži svoju desnicu i tada ćemo biti zadovoljni.

Jos jednom sve dobro i dug, dug ziv-ot, želi Ti Tvoga malu djevojčicu, koja u krugu mirkih dalekih gora miši u uvjež na Tebe.

minju se u liturgijama Sviju Svetu i svaki dan u Sv. Misli.

drugoga?« Ovo nije Ivan pitao, kao da sam nebi znao, tko je Isus, nego radi svojih učenika, da nedvojbeno upozna-đu Isusa kao Spasitelja. Isus im odgo-vori: »Recite Imu.« Sto su čeli i vidje-ći, tih alijepi progledavaju, hronim ho-daju, gubavci se čiste glijbi stajaju, mrtvi nataju, a siromasima navješ-šta se blaga vješt, i blago onima, koji ne se sablasne o mrtvi. Time je Isus htio da se da na Njego. Čudešna nepo-malo svjetjedanstvo. Čudešna nepo-malo svjetjedanstvo. Ona zadržala po savjetu maternog glavu Ivana Krstitelja. Hierod dadi, obrubiti glavu Ivana Krstitelju i predje da Herodijanid ţari. Tako je Isus do srednjem do-životu došao, a onda je pred sva-jetom materi. Tjelo Ivana Krstitelja ukopano u njegovu učenicu, kako drži kršćansku predaju, u gradu Samariji. Ta-mo je u 4 stoljeću ova sakrada spomen crkva u čelu Ivana Krstitelja, koja je bila razorenja za vježne kršćanski ratova. Tragovi njezinih ostataka mogu se danas vidjeti. Katolička Crkva slavila blagdan rođenja Ivana Krstitelja na 24. lipnja, a spomen njegove smrti na 29. kolovoza. Oba blagdana potvrđuju svjedočanstva kršćanski predaji iz 5. stoljeća.

Modut je veliki svećac postao do-skoru mučeničkom žrtvom osvete gradi-ja Herodijanove žene brigodnik kuke gas-be na njegov rođendan, kada je Herodijanid ţari Sabotina svojom plesom optu-gala goće i Hierod. To je pod začetom obedao da će joj dati, stogod zatržav, pa malar bilo pola njegova kraljevstva. Ivana zadržala po savjetu maternog glavu Ivana Krstitelja. Hierod dadi, obrubiti glavu Ivana Krstitelju i predje da Herodijanid ţari. Tjelo Ivana Krstitelja ukopano u njegovu učenicu, kako drži kršćansku predaju, u gradu Samariji. Ta-mo je u 4 stoljeću ova sakrada spomen crkva u čelu Ivana Krstitelja, koja je bila razorenja za vježne kršćanski ratova. Tragovi njezinih ostataka mogu se danas vidjeti. Katolička Crkva slavila blagdan rođenja Ivana Krstitelja na 24. lipnja, a spomen njegove smrti na 29. kolovoza. Oba blagdana potvrđuju svjedočanstva kršćanski predaji iz 5. stoljeća.

Ljubav

U čaru vječnoga svijeta jedna mala, ljupka kapelica. Uski, temnočrni zraci svjetla padali su u skuljadim pravcima na Srce Božanskog Spasitelja. Sva molitve, što su na ovom mjestu bile položene tog dana pred Božje Srce, nade su se prelijevale s ovim sutonom...

Pred Njim je kiečalo jedno napušteno ljudsko biće...

Pred Njim je jedno iskrivljeno srce izlilo svu svoju bol.

Svete su ruke Spasitelja bile raširene nad bijednikom. I čovjek je osjećao, kako se na njega nije vrlo pomoći. Osjećao je, da tone u beskrajnu Ljubav.

Zastor na Svetohranštu poče se rastvarati. Pojavio se prekraski lik Krista, koji je pokazivao na Svoje Srce. Pogled pun ljubavi, pun milosrda ležao je na čovjeku.

Oci patnika bili su uzdignuti k Božanskim Očima.

Cuo se tih, posve tih glas: „Gledaj ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljudе!“

Poliutoverena usta čovjeka upijala su slatkoču Božanstva...

Pojave je nestalo. Na kipu Božanskog Srca još uvijek su držali prameni vječnoga svijeta. A u duši čovjeka još uvijek su odvaznjane Kristove riječi:

„Gledaj ovo Srce, koje je ljudi toliko ljubilo.“

RJEVJE liturgije

Temeljni liturgijski oblici, koji su primili apostoli od samog Isusa, bili su tokom vremena obogaćeni ilijepim obredima. Osobito živaha narav kršćanskog istoka unijela je u liturgiju mnogo novih elemenata već u III. i IV. vijeku. Tako je nastala razlika između istočne i zapadne liturgije. Razvoj liturgije Isao je dobio još nastalo je kako na istoku tako i na zapadu nekoliko liturgijskih obreda.

Istočna liturgija

1. liturgija zapadno-sirska sv. Jakova. Upotrebljavaju ju u Strizji katolici Maroniti i heretici Jakobiti.

2. liturgija istočno-sirska sv. Adreja i Marije.

Upotrebljavaju ju perzijski nestorijani i ujedinjeni Kaldejci u Mezopotamiji.

3. sirskomalabarska liturgija u Indiji.

4. liturgija gréko-bizantske koju upotrebljavaju Grci, Rumi, Rusini, Bugari, Srbijci i Rumunji.

5. liturgija armenска u Armeniji.

6. liturgija koptička u Misiru i Abesijskoj.

Zapadna liturgija

1. liturgija rimsko-gregorijanska raširena je po cijelom kršćanskom zapadu.

2. liturgija gackanska: postala je u Francuskoj u V. vijeku i sačuvala se do VIII. vijeka, kad se spojila s rimskom liturgijom.

3. liturgija milanskog (ambrozijanska) nije od sv. Ambrožija. Sačuvala se je dosada ali je poprimila mnogo rimskih elemenata.

4. liturgija mošarska: danas se upotrebljava samo u katedrali toledskoj u Španjolskoj.

**RIJETKA SESDESETGODISNICA.** Prvi šestdeset godina navršala trsna u na vinograd. Narod kraljev Sveti Jane i Pješčević zavjetovao se i složio s procesijom od 2000 vjernika prema crkvi sv. Franje na Pješčevici, gdje je oltar sv. Urbana, zaštitnika vinograda. Dne 30. svibnja proslavili su u istoj kapelici sesdesetgodisnici togod dogadjaja. Sveti su sv. Misi služio je i onda i sad prečršan g. Franjo Matosić, onda kapeljan je, a danas umirovljeni župnik i začasnji kanonik u Zagrebu.

**STRIGOVA** Na Duhovo je iz Strigova polio ižupko hodoočće od 400 vjernika, ponajviše mladića i djevojaka u Mariju Blistricu. Veće je bio nego prošle godine. Vjernici su se vladali veoma lično i pobožno.

— — —

**HRELJIN.** Na dan sv. Jurja zaštitnika župe u Hreljinu vjerojatno je tamo obavljena kolaudacija popravljenih orgulja, blagoslov umjetničke olтарne slike sv. Jurja od slikara Butkovića Visintinija i blagoslov novoga barjaka Sreća Isusova. Pobožni i ponosni Hreljani i domaći i američani rado su i oglinio doprinijeli za ovu stvar.

— — —

**HRELJIN.** Na dan sv. Jurja zaštitnika župe u Hreljinu vjerojatno je tamo obavljena kolaudacija popravljenih orgulja, blagoslov umjetničke oltarne slike sv. Jurja od slikara Butkovića Visintinija i blagoslov novoga barjaka Sreća Isusova. Pobožni i ponosni Hreljani i domaći i američani rado su i oglinio doprinijeli za ovu stvar.

Iz katoličkog svijeta

**PRIPREME ZA »EKUMENSKI SABOR CRKAVAS«** o kojem smo većjavili da će se održati u Amsterdamu (Holandija), sada su već privredne kraljev Sastanak će se održati u mjesecu augustu, a svoj dozvuk na sastanak prijavilo je preko 450 delegata raznih protestantskih sekta.

Ovaj pokret za zbiljenjem i sjedinjenjem s Katoličkom Crkvom zapravo nije nov. On je započeo već u godini 1910., a pokrenuli su ga u Sjevernoj Americi protestantski biskup New Yorka, Dr. Brent i Robert Gardner. Nezavisno od ovog američkog pokreta, kojemu su kasnije pridružili i neki pojedinci iz Engleske, Holandije i Švicarske, u Svedskoj je biskup Uppsala Nathan Söderhamn rukovodio pokretom, koji je sebti postavio za cilj praktičnu suradnju svih kršćana u svijetu. Tokom 1937. i 1938. oba su pokreta, da jed odjeljenja, uvidjela da zapravo imaju jedan te isti cilj i da je potrebno da usklade svoj rad. Pod predsjedništvom anglikanskog biskupa William Temple-a došlo je to u 1938. g. do zajedničkog sastanka u Utrechtu, gdje je bilo progovorenih 11.023.000 ranjenika. Kina ima tri katoličke svećeništva, 71 srednjeg škola, 37 dječake i 37 za devojčice, 1.420 muških osnovnih škola i 378 ženskih.

**BROJ KINESKIH SVEĆENIKA I BISKUPA** porasta je s porastom kineskih katolika. Nedavno je bio posvećen novi biskup o. Petar Wang. Broj biskupova popeo se u Kini tako na 22.

**U AFRICI** ima 40 milijuna muslimana, 18 milijuna protestantata 10 milijuna katolika i 70 milijuna pogana. Katolicima čine potiske u vjerskom ratu protestanti i muslimani.

**U JEDNOM FRANCUSKOM SJEMESTRU** jedna majka, jedan utječaj i jedan laik vjeronositelj prijavljivali su bogoslovima kako oni imaju djece našu vjeru. Bogoslov su im stavili pitanja i s njima raspravljali. Tako se bogoslov dobro pripravljao na svoju zadatu, da podučavao djecu u sv. vjeri.

**PROSLAVA U LAVRU** U trojico-servijevskoj lavri (samostanu) proslavljenja je nedavno 525. godišnjica našačke moći sv. Sergija Radonjčkog, osnivača spomenutog samostana. Kod proslave govorio je i moskovski patrijarh Aleksij. On je naglasio da je sv. Sergije svima primjer i pravog kršćanskog života u molitvi i radu.

**O USKRСU** vraćeno je u Poljsku 2000 zvona, koja su Nijemci oteli poljskim crkvama za vrijeme rata. Nadeđa su u britanskoj okupacionoj zoni Njemačke.

**SJEMENISTA U MOSVKI.** U Moskvi postoji nešto sjemeniste, koje pripravljaju mladice za službu dohovnika u pravoslavnoj Crkvi. Utječu u ovim sjemenskim trau: frizi, letnici, a primaju se mladice, kojima najmanje 18 godina. Po svršenim naukama učenici sjemenista mogu nastupiti službu na župi ili se upisati u više sjemenske, koje se zove Duhovna Akademija.

U Duhovnoj Akademiji učenici dobivaju višku bogoslovnu naobrazbu. Studij traje četiri godine i poslije završenih nauka gojenici Akademije bivaju zaredi na svećenike. Najbolji učenici ostaju i daju na akademiju, gdje se usavršavaju u naukama i spremaju za profesore bogoslovija. Osim u Moskvi Duhovna Akademija postoji u Lenjingradu i Kijevu.

**KONGREGACIJA SV. IVANA KRSTITELJA** zove se nova crkvena zajednica svećenika i braće-laike, koju je po nalogu Sv. Oca Pjaja XII. osnovao Dr. Bormewasser, biskup u Trieru.

Svrha je kongregacija, da na poseban način radi na sprječavanju propadanja vjerskog života i otpada od vjere.

**OKO 400 KATOLIČKIH UCITELJA** i učiteljica smala su sastanak, na kojem je govorio i kardinal Preysing, biskup Berlina, koji im je dao upute u svrhu nad.

**KATOLICKA OMLADINA** u Njemačkoj malo je oko Duhova više važnih sastanaka. Teko je na pr. u Tervu bilo sakupljeno oko 12.000 omladinaca, u Münsteru preko 3.000, u Osnabrücku oko 5.000 i t. d.

**U RIMU** je održan kongres međunarodnog instituta (zavoda), koji ide za tom da se nađe zajednička podloga i oblik privatnog vlasništva. Taj institut postoji već 20 godina. Učenici kongresa su bili su primljeni u audienciju Sv. Oca Pjaja XII., koji je tom prilikom održao značajan govor o dostopanju osobe i o pravu osobe na privatno vlasništvo.

**EVANGELIČKE CRKVE** u Berlinu oglasile su, da će crkve ubuduće biti otvorene i preko dana za obavljanje pravne pobjodnosti.

**MEDUNARODNI KONGRES LIJEĆNIKA KIRURGA**, na kojem je učestvovao oko 600 kirurga, održan je nedavno u Rimu. Učenici kongresa bili su 28, svibnja primljeni u audienciju Sv. Oca Pjaja XII., koji je tom prilikom održao duži govor. Sv. Otac je naročito staknuto dijete temeljne misli. Prvo, da kirurg ne bi nikad smio zaboraviti, da pod nožem ima osobu, a ne pred-

met. Drugo, da životom u utrobi majke isidučivo raspolaže sam Bog kao gospodar svakog života i da je prema tome zabranjeno ubijanje takvog života.

**SJEMENISTI SV. FRANJE KSAVERSKE** zove se sada centralno sjemeniste Japana i njegova mogu požadati bogoslovijem iz cijele zemlje. Da sada ima u Japanu 64 urodenika svećenika. Imaju da će se taj broj povisiti i da će tako same japanči svećenici preuzeći u svoje ruke vodenje crkvenih jedinica.

**KRŠĆANSKA POZRTVOVOST** U KINI. Kina ima danas 355 katoličkih strošata, gdje je našlo svoj dom 20.600 djece. Ima 288 katoličkih bolnica, gdje je bilo na njezini 69.000 bolesnika, prehranjivano 6.300 staraca i starica. U Kini se uzdržavaju 866 misničkih dispansera, gdje je bilo progovorenih 11.023.000 ranjenika. Kina ima tri katoličke svećeništva, 71 srednjeg škola, 37 dječake i 37 za devojčice, 1.420 muških osnovnih škola i 378 ženskih.

**BROJ KINESKIH SVEĆENIKA I BISKUPA** porasta je s porastom kineskih katolika. Nedavno je bio posvećen novi biskup o. Petar Wang. Broj biskupova popeo se u Kini tako na 22.

**U AFRIČKOJ** ima 40 milijuna muslimana, 18 milijuna protestantata 10 milijuna katolika i 70 milijuna pogana. Katolicima čine potiske u vjerskom ratu protestanti i muslimani.

**U JEDNOM FRANCUSKOM SJEMESTRU** jedna majka, jedan utječaj i jedan laik vjeronositelj prijavljivali su bogoslovima kako oni imaju djece našu vjeru. Bogoslov su im stavili pitanja i s njima raspravljali. Tako se bogoslov dobro pripravljao na svoju zadatu, da podučavao djecu u sv. vjeri.

**PROSLAVA U LAVRU** U trojico-servijevskoj lavri (samostanu) proslavljenja je nedavno 525. godišnjica našačke moći sv. Sergija Radonjčkog, osnivača spomenutog samostana. Kod proslave govorio je i moskovski patrijarh Aleksij. On je naglasio da je sv. Sergije svima primjer i pravog kršćanskog života u molitvi i radu.

**O USKRСU** vraćeno je u Poljsku 2000 zvona, koja su Nijemci oteli poljskim crkvama za vrijeme rata. Nadeđa su u britanskoj okupacionoj zoni Njemačke.

**SJEMENISTA U MOSVKI.** U Moskvi postoji nešto sjemeniste, koje pripravljaju mladice za službu dohovnika u pravoslavnoj Crkvi. Utječu u ovim sjemenskim trau: frizi, letnici, a primaju se mladice, kojima najmanje 18 godina. Po svršenim naukama učenici učenici sjemenske, koje se zove Duhovna Akademija.

U Duhovnoj Akademiji učenici dobivaju višku bogoslovnu naobrazbu. Studij traje četiri godine i poslije završenih nauka gojenici Akademije bivaju zaredi na svećenike. Najbolji učenici ostaju i daju na akademiju, gdje se usavršavaju u naukama i spremaju za profesore bogoslovija. Osim u Moskvi Duhovna Akademija postoji u Lenjingradu i Kijevu.

**AKCIJA PROTIV PIJANSTVA.** Poljska katolička Crkva, po nalogu poljskih biskupova, započela snažnom akcijom protiv pijanstva, koje ozbiljno fizički, moralno i ekonomski ugrožava poljski narod. U samom jednom mjesецu su n. p. stanovnici Lodža popili rakije za pol miliardne zlote. Karitas je na svojim sastancima pozvala sve poštene i dobre lude neka žrtvuju svu svoju moć u ovom borbi.

**JAKES MARBITAIN,** poslanik Frančanske Republike kod Vatikana, primljen je od Sv. Oca Pjaja XII. u oproštaju audiencije. Kako je već predočilo bilo javljeno, profesor Martain se dalje posvrguje filozofskom studiju.

**VLADA U RIMU** podnijela je 24. svibnja nagradu za književnost Germanu von le Fort i pjesniku Rhelnhoidu Schneideru, koji su dobro poznati i kao praktični katolici.

**ZA ORGANIZACIJU CRKVENIH EMILIANA** na radu sjeverozapadne Njemačke održano je vjećanje u Osnabrücku pod predsjedanjem biskupa Berckinaga.

**HRELJIN.** Na dan sv. Jurja zaštitnika župe u Hreljinu vjerojatno je tamo obavljena kolaudacija popravljenih orgulja, blagoslov umjetničke oltarne slike sv. Jurja od slikara Butkovića Visintinija i blagoslov novoga barjaka Sreća Isusova. Pobožni i ponosni Hreljani i domaći i američani rado su i oglinio doprinijeli za ovu stvar.

**HRELJIN.** Na dan sv. Jurja zaštitnika župe u Hreljinu vjerojatno je tamo obavljena kolaudacija popravljenih orgulja, blagoslov umjetničke oltarne slike sv. Jurja od slikara Butkovića Visintinija i blagoslov novoga barjaka Sreća Isusova. Pobožni i ponosni Hreljani i domaći i američani rado su i oglinio doprinijeli za ovu stvar.

Molitva kakovih

Večeras je tuga pogledala u moje srce. Učinila je malu, posve malu rascjepu. Tako je stala, da se jedva opazi; a ipak toliko jede. Dosta je iznenada. Čas prije snijeh je itrao na mojim usnama, a sada se već suze sprištaju da ih nakvise. Zašto je tako?... Zašto se sunca tako nagnuo sakrije za oblake?... O dobiti moj Bože! U takoim časovima biste sam Tebi. Tada osjećam prisutnost Tvoje neizmjerne ljubavi i jasno čuam glas Twoje utječe. Daješ mi snagu, jačalj me i budiš. O, veliki Gospod! Kako bi se blago spustila do blednog svog stvora. A on, taj nezmatni crv tako je krasan, kada se u svom boju sa suzama u očima pređaje. Tebi očitujem odašću. A Ti podčeki Svoju desnicu i njome otredi sive bijednike... U tom Božanskom veličanstvu dolazi čovjeku džejši ga i blagoslov. O, Bože! I ja, te svu predajem Tebi. I ja, da ćeš mi pružiti pravdu. — — —

Misli o ženama...

Jedan duhovni savjetnik izrekao je nekako lijepih misli o ženi:

1. Žena je stvorila plenumi Žljubav. Muškarac bi vjerovatio ljubav održao na razini životinskog nagona ili nerazumne strasti;

2. Žena je dijete stvorila čovjekom. Ono u njoj raste i razvija se ne samo tjelesno nego i duševno. Odgoj t. d. dugogodišnji razvoj čovjeka u najčešćem je dijelu rad žene — majke.

3. Žena je stvorila dom. Muž znade dobro sagraditi kuću i opskrbiti je pokušavljivom, ali žena znade lijepo namjestiti ova pokucstva, tako da se u njoj udobno živi.

4. Žena je stvorila ukus u nejzinim i neprimjenjivim promjenama.

5. Jos mnogi stvari stvorila je Žena. Djekojučku i Ženu načinu treba stoga poštivati. — — —

Gledajmo sv. Hostiju

Nježna dva sv. Gertude izračila se cijela u njezinim očima, kote su s velikom čestinom gledale sv. Hostiju. I Isus joj je odao da Mu je veoma drag oček. Kao što se gledali sv. Hostiju.

— Koji tako čine, dobivaju uviđaj novi stepeničke blaženosti. U budućem gledanju Boga, Biće ne nadareni osobilom milostima prema poboznom i vjernom pogledu, kojim se gledali sv. Hostiju za svog zamajskog života ili prema osjećaju, koji su prema Njiju čutieli. Blaženi Julijan Eymard (Eymar), osnivač reda Svetog Presvetog Oltarskog Sakramenta, klečao je dugi neki sati pred izloženom Presvetim, gledajući nepristano sv. Hostiju.

Mnogo ljudi isto tako kleči i duboko se klana u kravlji. Oni to čine sigurno iz velikog stolovanja, ali dugi pogled na sv. Hostiju je ipak Bogu draži! Prvi način stolovanja ima svu izvor u sv. strahu, drugi u sv. ljubavi. Prvi način misli više na vlastitu nedostojnost, drugi na ljubav sv. Hostiju.

— Ako kaže Cekva? 18. svibnja 1907. podnijeo je sv. Ota Pjaja X. oproštajne dokumente od godina, skoči podzidanja ili kad je izložen Presveti Oltarski Sakramenat glave se obramo, nego upravo pogled u sv. Hostiju s molitvom: „Gospodine moj Bože moj! Dakle, nje doista samo moja molitva, nego treba da gledam sv. Hostiju!“ Zato svećenik daje sv. Hostiju kod Podzidanja? Zašto je u montanci (pokazati)? Da se u klancima i posvratima lice? Ništo! Nego da gledamo svetu Hostiju.

NASI POKOJNICI

† Debeljak Ignacije, kanonik u Varadinu umro je 12. lipnja. Beden je u Orešku 1885. Zaređen je u svećenika 1889. Dr. Beden bio je kanonik i dekan u Sv. Ivanu Želini. Bio je vrlo pobožan i revan dušoborinski. Zato je i postro kanonik u Varadinu. Ondje je i pokopan 14. lipnja. Počeo u miru!